

25/2142

ÎN NUMELE DUMNEDEU !

ULTIMUL MEU TESTAMENTU.

1) Sub-semnatulă, fiindă la vîrsta de 64 ani, avândă mintea sănătosă și întrégă, ne putându cunoscă nică dia, nică minutulă, cându naturalmente urmădă că să încetează de viață, preîntîmpină că să reguléză averea mea, aşă incătu să nu se mai intimplă, după mórtea mea certă, nelegiuite pretenții și judecate de către nisce ómeni, cari n'ar avea nică ună dreptă de moștenire asupra averei melle. Dreptă aceia mai întâi declară că trăindu neînsorată n'am copii, și fiindă remasă orphană de parinți, în vîrsta de 12 ani, n'amănică parinți; de aceia moștenitoră mei suntă acei, pe care vointa mea să mulțumită a numi prin acestu al meu testamentu.

2) Averea mea esista de o casa în Braila la strada numita Biserică, N 1, după actele officiale din anulă 186 , N , de mobile, de o bibliotecă de desibite cărți, și mai cu deosebire Medico-Chirurgicale, de uvrage manuscrpte alle melle proprie pentru difereite chestie; și în banii numerați și cu șapise.

3) Acésta averea, fiindă a mea propria, adunată și economisită prin unica mea occupație și muncă, că să nu se prepădească rău și fără cale o despoledge acum precum urmădă:

4) Cassa mea in Braila cu tóte mobilele loră, le lassă la văra mea Todorîta, să se folosescă și să le stăpanescă, ne avându însă dreptă că să le înstrăineze pentru nică ună cuvântă; ear dupe mórtea ei să se vândă, și bani din vânđarea loră să se adaoge la celu altu capitalu, precum mai josu se coprinde.